

Forfatter: Oehlenschläger, Adam Gottlieb

Titel: BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Oehlenschläger, Adam Gottlieb (1805-07-10)

Citation: Oehlenschläger, Adam Gottlieb: "BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Oehlenschläger, Adam Gottlieb (1805-07-10)", i *Af efterladte Breve til J. P. Mynster*, Ggldendalske Boghandling, s. 11. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002236589-000-shoot-L0022365890000006.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Af efterladte Breve til J. P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Oehlenschläger.
Kiøbenhavn, 10. July 1805.*

Hermed sender jeg dig Resten af mine Digte, kiere Mynster! Frue Rahbek har hilset mig fra dig, og efter hvad jeg da kunde mærke har du nok halv opgivet din Beslutning at recensere mig, **) hvilket skulde gjøre mig meget ondt, da jeg maa tilstaae dig, at du est den eneste, som jeg troer kan gjøre det i Kongeriget Danmark og Norge inclusive. Kunde min Bøn formaae noget hos dig, saa opgiv det ikke. Det behøver jo ikke at være saa meget vidtløftigt. Et Par kraftige Ord af en fornuftig Mand kan holde meget Sliddersladder fra Dørrerne. Du vil udgive et Bind Prædikener, hører jeg, og det glæder jeg mig meget til; men jeg troer dog, at du gjerne alligevel kunde skrive over mine Digte. Du er jo vant til i Hurtighed at skrive dine Tanker ned. Jeg er vis paa: mens du læser mine Digte, har du allerede dine Anmærkninger og Meninger i Hovedet; skriv det flux ned paa Papiret, inden det damper bort, saa er Recensionen færdig. Det gjør dog altid saa godt, og det imponerer Mængden, naar de høre Flere være af een s. 12 Mening; det er ordentlig de saa Menneskers Pligt, som leve samtidige i denne taagede Tid, at trine sammen i et Forbund og virke med forenede Kræfter, hver efter sin Overbeviisning og Charakter. — Gud velsigne dig! Jeg reiser snart. Dersom du ikke boede saa langt borte, skulde jeg besøge dig forinden. Jeg har dediceret Kronprindsen mine Digte, som du vil see; saa snart Bogen kommer fra Bogbinderen, gaaer jeg op til ham og beder ham friemodig om en offentlig Understøttelse til at reise udenlands for. Faaer jeg den ikke, saa gjør jeg dog den Reise, jeg havde foresat mig, og fortvivler ikke; thi jeg veed heel vel, at vort Rige er ikke af denne Verden, at man ikke kan tiene Gud og Mammon, og at den herlige Profet i Ørken, som opvakte hele Samtidens Beundring, gik med en Kiortel af Kameelhaar, og at hans Spise var Græshopper og vild Honning. — Lev vel, og mindes med et varmt Hierte

Din Ven,
Oehlenschläger.